

Zpět na písňové texty

Obsah ukázky

Krůpěj obléká

Puč' mi knížku

Jitro Kouzelníků

Krůpěj obléká

Hudba: Jiří Strohner

Zůstalo mi náledí
tam kde kdysi kvetl sad
Jsem jak vzácné housle
Každý má strach na ně hrát
Chybí ten kdo by je ladil
Pak dal tónům řád
svým: „Mám tě rád!

Jako housle visím
na zdi denních všedností
Kdy já budu čísi
Kdo mě z ticha vyproští
Cítím ve strunách své chvění
písně o Ženě
Sny každodenní
pláčem ztajené

Krůpěj obléká
denně moji tvář
Pravda odvěká
je kalendář
Krůpěj obléká
vrásku zrozenou

Co se Ženou
nedotčenou

Krůpěj obléká
místa k líbání
Dokud nezplaním
já sním
že se všechno změní
Housle budou hrát
věčnou píseň záhadnou:
„Měj mě rád!“

Čekám a stárnu
Snad někdo mi něco vzal
Od Krásna mířím k Marnu
a můj sad je holý dál
A mé housle
jsou dál tiché
Není kdo by hrál
A Život zní svou písni
opodál

Krůpěj obléká
denně moji tvář...

[Zpět na obsah ukázky](#)

Puč' mi knížku

Hudba: Jan Rotter

A mně to nedá
nečíst romány
Ke knize sedám
(Puč' mi nákou)
Tebe tam hledám
Puč' mi knížku svou
Jsem z toho bledá
Nejsem od rány
Knížky jsou teda
hybnou pákou
Knížky mě zvedaj'
i když vím že lžou

Příběhy ve mně se taví
já stránky polykám
Říkal jsi že se tu stavíš
Nemáš zdání
jaký přání
já mám

Puč' mi knížku
krásnou
bláznivou
Puč' mi knížku
šťastnou
mazlivou

Puč' mi knížku
hrůznou
s napětím
Pak mě můžeš mít
hned vzápětí

Mou touhu žhaví
básně – novely
Knížky mě baví
(Puč' mi nákou)
Však tělo zdravý
dál tu k hlavě mám
Cítím se na víc
Přijď už v neděli
U černé kávy
svlékneš sako
Pak budeš hravý
jak to z knížek znám

Potom se nám strany slepí
v známý příběh zdlouhavý
Budem se cítit jak slepí
Slepí četbou
Krásnou kletbou
Já vím

Puč' mi knížku
krásnou
bláznivou

Puč' mi knížku

šťastnou

mazlivou

Puč' mi knížku

hrůznou

s napětím

Pak mě můžeš mít

hned vzápětí

Budem spolu znít

v souvětích

[Zpět na obsah ukázky](#)

Jitro Kouzelníků

Hudba: Michal David

Jako v lampách plyn je tichý
než se v světlo promění
Tak má v sobě Žena hříchy
ztajené
Věčnou touhu skrývá všedností
Tichá před bouří
Žije v ráji když své oči zamhouří

Jako v lampách plyn si čeká
než ho někdo zapálí
Zatím dál si plave v řekách
všedních dnů
Svoje dny jen do tří počítá
Trhá kalendář
Přitom na požár už myslí Žena–Žhář

Ví že přijde Jitro Kouzelníků
Ona bude plát
Věčná naléhavost otazníků
shoří v ní – Ne napořád
Bude sama krásným ohňostrojem
Hudba bude hrát
Věčný Čas je jenom pouhý pojem
když má Ženu někdo trochu rád

Jako v lampách plyn jen syčí

než ho jiskra oživí

Tak se cítí Žena ničí

– ztracená

Jitro Kouzelníků otálí

Tak ho proklíná

Sama sebe pálí ve svých vidinách

[Zpět na obsah ukázky](#)